

Zuid-Afrikaanshe Boer Republics

Historical Injustices – Scorched Earth Policy and Concentration Camps

Purpose

This attachment documents the scorched-earth policy and concentration camps implemented during the Second Anglo-Boer War (1899–1902), as **systematic actions** that caused profound suffering to Boer civilians, particularly defenceless women and children. The purpose is historical documentation and cultural preservation, to illustrate the ongoing impact on the *Boervolk's* identity, agrarian heritage, and right to self-determination under UNDRIP Articles 8 (protection against forced assimilation) and 10 (protection against forced removal). This record is presented in a spirit of peace and truth-seeking, for recognition of historical trauma and cultural continuity.

1. Scorched Earth Policy

From 1900 onwards, British forces under Lord Kitchener adopted a scorched-earth policy to deprive Boer commandos of civilian support. This involved:

- The deliberate burning of ~30 000 Boer farms and homesteads and rural towns were levelled by British cannons (Acknowledge by Milner in October 1902).
- Destruction and inhumane culling of livestock (hundreds of thousands of cattle, sheep, and horses killed or confiscated).

- Razing of crops, orchards, and irrigation systems, leaving vast areas uninhabitable. The policy targeted civilian populations, disrupting the *Boervolk's* traditional agrarian lifestyle and stewardship over the land, which Scripture describes as belonging to the Almighty Heavenly Father (Leviticus 25:23: “The land is Mine”). It constituted collective hardship and economic dispossession, contributing to long-term cultural erosion.

2. Concentration Camps

To complement the scorched-earth policy, concentration camps were established for displaced Boer civilians. Key facts:

- **Number of Camps:** 126+ identified sites across Southern Africa.
- **Population:** ~154 000 (British records) Boer civilians interned (primarily women and children).
- **Deaths:** ~27 000 – 40 000 Boer women and children perished (81% under the age of 16) due to starvation, disease (typhoid, measles), and inadequate medical care. The official figure at the Nasionale Vrouemonument is approximately 26,370, but archival records and evidence of multiple burials per grave indicate a higher estimate. See [Attachment P](#): Partial Extract from Concentration Camp Death Records for detailed listings of 36 000 recorded deaths (full compilation available upon request).
- **Conditions:** Overcrowding, insufficient rations, poor sanitation, and neglect, as documented in contemporary reports (e.g., Emily Hobhouse, 1901).
- **British violations of the Hague Convention:** The Hague Convention (1899, Articles IV, VII, XXVIII, etc.), signed by the British, explicitly prohibited mistreatment of women and children. Yet, within a year, testimonies reveal systematic abuse including plunder and humiliation as policy (see [Sub-Annex G2](#): Extract from "*Konsentrasiekamp-Gedenkreëks*" on Convention breaches).

Partial List of Identified Concentration Camp Sites (Full list of 126+ sites are available upon request; verified from historical archives):

No.	Camp Name	Location	Notes
1	Bloemfontein Camp	Bloemfontein, Orange Free State	Women & Children; high mortality
2	Norvalspont Camp	Norvalspont, Cape Colony	Mixed camp

No.	Camp Name	Location	Notes
3	Bethulie Camp	Bethulie, Orange Free State	Women & Children; over 1,700 deaths
4	Irene Camp	Irene, Transvaal	One of the largest
5	Merebank Camp	Merebank, Natal	Coastal location
6	Aliwal North Camp	Aliwal North, Cape Colony	Border area
7	Kimberley Camp	Kimberley, Cape Colony	Siege-related
8	Mafeking Camp	Mafeking, Cape Colony	Siege-related
9	Port Elizabeth Camp	Port Elizabeth, Cape Colony	Coastal
10	Vryburg Camp	Vryburg, Cape Colony	Northern Cape area

3. Impact on the *Boervolk*

These policies resulted in:

- A demographic catastrophe on the *Boervolk*, with approximately 32 000 – 46 000 deaths, primarily women and children in concentration camps. Demographic loss of an entire generation of children.
- Loss of an entire generation of children, with high mortality rates due to disease and malnutrition.
- Destruction of family structures and traditional farming communities through scorched-earth destruction of ~30 000 farms.
- Long-term cultural trauma, contributing to marginalization and the dilution of Boer identity in subsequent decades. The events remain markers of historical injustice, affecting the *Boervolk*'s collective memory and right to cultural preservation.

Sources

- Emily Hobhouse Report (1901).
- British War Office Records (1901–1902).
- SA History Online (2023).

- Pakenham, T. The Boer War (1979).
- National Army Museum (UK).
- Pre-war population: Estimates from Pakenham (1979) and Pretorius (2013).
- Combatants: ~60 000 active (Boer records).
- Interned civilians: ~154 000 (British records).
- Deaths: ~4 000 battlefield; ~1 500 prisoner camps; ~27 000 – 40 000 civilian camps.

This attachment is submitted for historical accuracy and cultural recognition, in a spirit of peace under the guidance of the Almighty Heavenly Father.

Sub-Annex G2:

Extract from "Konsentrasiekamp-Gedenkreeks – Afdeling B: Wandade gepleeg op vroue en kinders" (Oorlogmuseum)

Purpose

This sub-annex provides an extract from an official publication documenting British violations of the Hague Convention in treatment of Boer women and children.

Extract

Konsentrasiekamp-Gedenkreeks

AFDELING B

WANDADE GEPLEEG OP VROUE EN KINDERS - BEËDIGDE VERKLARINGS

1. Inleiding

In sy werk, *Met de Boeren-commando's*, skryf ds. J.D. Kestell in sy hoofstuk "*Het vrouwenoorlog*" soos volg: "*Gedurende den korten rusttijd in den omtrek van Reitz, waar President Steyn en Rechter Hertzog bezig... te schrijven aan die Vorsten van Europa en den President der Vereenigde Staten van Amerika, inhoudende een uiteenzetting van onzen toestand, en vragende of zij hun invloed niet konden doen gelden in belang der Boeren; vooral op punten, die betrekking hadden op de regelen van beschaafd oorlogvoeren en op de vastgestelde beginselen van het volkenrecht, welke beide gruwelijk verontachtzaamd werden door Engeland in zijn strijd met ons...*"¹

Die Haagse Konvensie van 1899 het tot stand gekom as gevolg van die behoefte wat in die negentiende eeu gevoel is om oorlogvoering op 'n meer beskaafde grondslag te plaas. Die doel met die Haagse Konvensie was om die euwels van oorlogvoering te verminder en om as algemene reëls van optrede vir militêre magte teenoor mekaar en teenoor bevolkings te geld.² In November 1899 het Groot-Brittanje hierdie konvensie amptelik goedgekeur.³ Wat gevalle betref wat nie spesifiek deur die bepalings van die Konvensie gedek is nie, lui die Konvensie soos volg:

"In gevalle waarvoor nie in hierdie regulasie voorsiening gemaak word nie, bly die bevolkings en die oorlogvoerendes party onder die beskerming en geldingsgebied van die beginsels van die internasionale reg, soos dit voortvloei uit die gebruike gevestig tussen die beskaafde volkere uit die wette van die mensdom en die vereistes van die openbare gewete."⁴

Die doel van hierdie bepaling was om te voorkom dat militêre aanvoerders in gevalle wat nie spesifiek deur die Konvensie gedek word nie, hul eie arbitrêre oordeel gebruik.⁵

Verskeie bepalings van die Konvensie het spesifiek op die onmenslike behandeling en fisiese benadeling van die bevolking betrekking gehad en die beskerming van persoonlike besittings en eiendom as doelwit gehad.

Die belangrikste bepalings in hierdie verband was artikels IV, VII, XXVIII, XXV, XLIV, XLVI, XLVII en L van die Konvensie.⁶

Artikel IV het bepaal dat krygsgevangenes menslik behandel moes word en dat hul persoonlike besittings, behalwe wapens, perde en militêre dokumente hul eiendom bly.

Artikel VII het die plig op die regering in wie se hande krygsgevangenes val, geplaas om hulle te onderhou. In die afwesigheid van 'n spesiale ooreenkoms tussen die oorlogvoerendes party het die plig op oorlogvoerendes gerus om krygsgevangenes ten opsigte van voedsel, huisvesting en kleding op gelyke voet te behandel met die troepe wat hulle gevang het.

Artikel XXVIII het uitdruklik die plundering van 'n stad of plek verbied, selfs al is dit stormenderhand ingeneem.

Volgens artikel XXV was dit verbode om stede, nedersettings, wonings of dorpe wat nie verdedig word nie, aan te val of te bombardeer.

Ingevolge artikel XLIV is enige dwang om die bevolking van 'n besette gebied tot militêre operasies teen sy eie land oor te haal, verbied.

Artikel XLVI het uitdruklik daarvoor voorsiening gemaak dat familie-eer en -regte, individuele lewens en private eiendom, sowel as godsdienstige oortuigings en vryheid gerespekteer moes word en dat private eiendom nie gekonfiskeer mag word nie.

Ingevolge artikel XLVII is plundering uitdruklik verbied.

Artikel L het verbied dat 'n algemene straf, geldelik of andersins toegepas kon word op 'n bevolking as gevolg van dade van individue waarvoor die bevolking nie kollektief verantwoordelik gehou kon word nie.

Ten spyte van hierdie reëls met die oog op beskaafde oorlogvoering, het die Britse magte feitlik elkeen daarvan na willekeur oortree en die bevolking aan skandelijke en swak behandeling blootgestel.⁷ Die eiendom van die burgerlike bevolking is op groot skaal geplunder, vernietig en weggevoer, huise is afgebrand, met dinamiet opgeblaas, doelbewus afgetakel of aan bombardemente en kleingeweer vuur blootgestel.⁸

Respek vir persoonlike vryheid, lewe en fisiese integriteit het tot ongekennde laagtes gedaal. Vroue is gedreig, gevloek, aangerand en verkrag, terwyl kinders dikwels op 'n onsimpatieke en selfs brutale wyse behandel is.⁹

Ds. Kestell vervolg met dit wat reeds hierbo aangehaal is: "*Tegelykertyd beïnvloedde zich Rechter Hertzog beëdigde verklaringen te verzamelen van vrouwen en anderen, die onder de barbaarscheden der Engelse soldaten en der swartes in dienst des vijands geleden hadden. Ik kreeg inzage in deze verklaringen en moet het erkennen dat ik nooit treuriger lezensstof had.*" Hy het self in die onderhawige hoofstuk "een en ander" uit die verklaringe aangeteken.

Die beëdigde verklaringe van persone - meesal vroue - wat tydens die oorlog ingewin is om die brutaliteit teenoor vroue en kinders aan die kaak te stel, is uit Nederlands vertaal, sonder om die strekking of inhoud daarvan te verander.

Uit hierdie verklarings kan 'n beeld gevorm word van die mate waartoe die Britse magte die reëls van die Haagse Konvensie oortree het. Die bewoording van sommige verklarings moes geparafraseer word vanweë die skokkende, onsmaklike en weersinwekkende gebeure wat daarin beskryf word. In sodanige gevalle is parafraserings met 'n asterisk aangedui.

¹ Kestell, J.D., **Met de Boerencommando's**, p. 200.

² Sien W.T. Stead, **Methods of Barbarism**, pp. 16 e.v.

³ Sien W.T. Stead, **Methods of Barbarism**, pp. 5 e.v. en J. Ploeger, **Die Lotgevalle van die Burgerlike Bevolking gedurende die Anglo-Boereoorlog, 1899-1902**, dl. 3, pp. 26 t 4 e.v.

⁴ **ibid.**, p. 17

⁵ **Idem.**

⁶ Vir die inhoud van hierdie bepalings, sien **ibid.**, pp. 16,31 en E. Hobhouse, **Die Smarte van die Oorlog**, xiii-xiv.

⁷ Sien C. Boissevain, **De Wet der Natien en de Wet der Menschelijkheid** : J.M. Robertson, **The Truth about the War** en J.H. Breytenback, **Die Betekenis van die Tweede Vryheidsoorlog**, pp. 18, e.v.

⁸ Sien afdeling B **Infra**.

⁹ Vgl. **ibid.**

Sources

- Konsentrasiekamp-Gedenkreeks (Oorlogmuseum van die Boer Republieke).